

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119304813
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6119304813.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO : 50 094 297, zastúpeného AK RELEVANS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, proti žalovanému Y., zastúpenému občianskym združením Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 6115/9, 841 08 Bratislava, IČO: 50 252 151, o zaplatene 13 325,06 eur s prísl.,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania žalovanému **n e p r i z n á v a** .

III. Osobitný subjekt **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 31. 05. 2019 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 05. 08. 2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 12.714,39 eur, spolu s vyčísleným úrokom a úrokmi z omeškania vo výške 544,56 eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.920,07 eur od 18. 10. 2016 do 15. 02. 2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 12.851,51 eur od 16. 02. 2017 do 14. 03. 2017, vo výške 5 % ročne zo sumy 12.714,39 eur od 15. 03. 2017 do zaplataenia, poplatky vo výške 66,11 eur a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodil tým, že dňa 19. 12. 2012 pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 4955528087 a jej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalovanému peňažné prostriedky podľa zmluvy. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti splátok dohodnutou v zmluve. Žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok iba čiastočne. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Toto právo si žalobca uplatnil. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. V zmysle zmluvy žalovanému vznikla povinnosť za poskytnutý úver zaplatiť úroky vo výške 11,90 % ročne. V zmysle obchodných podmienok, v prípade ak sa úver stal predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V konaní si žalobca uplatňuje aj voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania. Dátum úročenia je od 18. 10. 2016, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti úveru po deň nasledujúcej platby vždy na zníženú istinu.

2. V upomínacom konaní bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 6Up/706/2019 zo dňa 27. 06. 2019, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor. Na základe podaného odporu bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä so žalobou, zmluvou č. 4955528087, všeobecné obch. podmienkami, predpisom splátok k zmluve, špecifikáciou úrokov do predčasného zosplatnenia, aktuálnym stavom úveru k 30. 04. 2019, históriou splátok žalovaného, výzvou na splatenie dlžnej sumy z 20. 09. 2016, výzvou na úhradu dlžnej sumy z 17. 10. 2016, platobným rozkaz v upomínacom konaní, odpor žalovaného, vyjadrením k odporu, vyjadrením žalobcu, vyjadrením osobitného subjektu.

4. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 19. 12. 2012 Zmluvu o úvere -lepšiasplátka č. 4955528087. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 15.000 eur. Výška úrokovej sadzby bola 11,9 %. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 230,74 eur, vrátane poplatku za správu úverového účtu. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20. 01. 2013 a poslednej dňa 20. 12. 2022. Výška RPMN bola 13,45%, priemerná RPMN bola 12,29 %. Celková výška nákladov bola 11.272,95 eur. Podľa Zmluvy celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v zmluve uvedená nebola.

5. Podľa bodu 3.2. Zmluvy; Banka poskytuje Dlžníkovi úver predovšetkým na splatenie predchádzajúcich záväzkov. Dlžník je povinný každý z konsolidovaných úverov splatiť v súlade s podmienkami uvedených v Obchodných podmienkach lepšiasplátka (OP), v opačnom prípade je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celého úveru poskytnutého v zmysle ZoÚ vrátane príslušenstva. ZoÚ vzniká Banke záväzok poskytnúť Klientovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených Poštovkou, do výšky uvedenej v ZoÚ, Poštovka poskytne Klientovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov Poštovky. Poskytnutím prostriedkov zo ZoÚ vzniká Dlžníkovi a Spoludlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace Pohľadávku banky (vrátane úrokov, Poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle OP.

Podľa Bodu 3.6. Zmluvy; právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia, OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, informáciami o poistení podľa zák. č. 186/2009 Z. z. a príslušnými ustanoveniami zák.č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka a zák, č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Podľa článku 6. bod 6.1, 6.2., Obchodných podmienok - dobrápôžička, Banka úročí úver úrokovou sadzbou dohodnutou v ZoÚ, Banka je oprávnená upravovať výšku úrokovej sadzby, Poplatkov a ostatných nákladov súvisiacich s úverom, najmä pri zmenách objektívnych skutočností. Banka zmenu výšky úrokovej sadzby a dátum zmeny oznámi Dlžníkovi písomne. Ak Dlžník nesúhlasí so zvýšením úrokovej sadzby, má právo postupovať spôsobom uvedeným v bode 9.1. V prípade, že dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 9.6 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka samu bude úročiť zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania.

Podľa článku 7. bod 7.1. Obchodných podmienok pre úver -lepšiapôžička, Dlžník sa zaväzuje splácať pohľadávku banky, ktorá sa skladá z istiny a príslušenstva (najmä úroky, poplatky a iné náklady spojené s úverom uvedené v sadzovníku poplatkov , ako aj prípadné úroky z omeškania a zmluvné úroky), pravidelnými anuitnými mesačnými splátkami v periodicite a vo výške dohodnutej v ZoÚ.

Podľa článku 6. bod 6.4 Obchodných podmienok pre úver - dobrápôžička, platby od Dlžníka sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] poplatky podľa Sadzovníka poplatkov [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči klientovi sa platby klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.

Podľa článku 9. bod 9.2. Obchodných podmienok pre úver - lepšiasplátka: ak dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky pohľadávky banky alebo porušil ktoréhoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP alebo jeho vyhlásenia uvedené v čl.8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, banka je oprávnená za každé takéto porušenie oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným.

7. Podľa Sadzobníka poplatkov Poštovej banky a.s., výška poplatku za 1. upomienku po omeškaní splátky je 9,96 eur, výška poplatku za 2. Upomienku po omeškaní splátky je 24,90 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom -pôžička na bývanie je 3,32 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom - pôžička na bývanie je 2 eurá.

8. Vo výzve na splatenie dlžnej sumy zo dňa 20. 09. 2016 žalobca žalovanému oznámil, že podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných a neuhradil svoj záväzok v sume 777,22 eur. Zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru, nakoľko ku dňu 19. 09. 2016 je viac ako 3 mesiace v omeškaní.

9. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17. 10. 2016 žalobca žalovanému oznámil, že nakoľko svojim konaním podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa jeho úverová pohľadávka k 17. 10. 2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovala k tomuto dňu bola nasledujúca: dlžná istina - 12.920,07 eur, úrok - 544,56 eur a poplatky za upomienky - 39,65 eur, poistné - 26,46 eur, spolu dlžná suma bola 13.530,74 eur. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

10. Z aktuálneho stavu úveru žalovaných ku dňu 30. 04. 2019 sa uvádza, že poskytnutá výška úveru bola 15.000 eur, vyčerpaných bolo 15.000 eur, splatených 2.079,93 eur, mimoriadne splatené 0 eur, možnosť čerpať 0 eur, nedočerpané 0 eur, celková istina 12.920,07 eur a čakajúce úhrady 0 eur.

11. Z tohto výpisu z časti „Splatené splátky“ súd zistil, že žalovaný v období od 20. 01. 2013 do 20. 06. 2016 uhradil Poštovej banke a.s. spolu sumu 8.234,96 eur.

12. V písomnom vyjadrení zo dňa 29. 06. 2018 právny zástupca veriteľa žalovanému oznámil, že spoločnosť Poštová banka, a .s., vyhlásila úver za predčasne splatný dňa 20. 05. 2016 a teda v žiadnom prípade sa nemôže jednať o premlčaný dlh (pozri čl. 71 spisu).

13. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach trval na zaplatení dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Mal za to, že tvrdenia žalovaného, že mal podpísať „vadnú zmluvu“ považoval za prehnané. Rovnako mal za to, že podmienky zmluvy boli čitateľné a požiadavky týkajúca sa veľkosti písma bola predostretá novelou nariadenia vlády č. 141/2014 Z. z. Okrem iného žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s obchodnými podmienkami a VOP na ktoromkoľvek obchodnom mieste žalobcu. Ďalej uviedol, že v zmluve je jasne uvedená výška nákladov úveru a činí sumu 11.272,95 eur. Poistenie úveru nebolo obligatórne, do nákladov sa nezapočítali čiastky poistného. Náklady úveru tak pozostávali z poplatku za poskytnutie úveru v súhrne 300 eur a splátok započítaných na úroky v súhrnnej výške 10.672,95 eur. Žalovaný požiadal o odklad plátok, ktorej pôvodný veriteľ vyhovel, preto mu boli odložené splátky od 20. 07. 2013 do 20. 12. 2013. Žalovaný tak pokračoval v splácaní od 20. 01. 2014, čo vypláva aj z listiny Aktuálny stav úveru, časť „Zaplatené splátky“. Je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania viac ako 3 mesiace so splátkou splatnou k 20. 06. 2016, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 31. 05. 2016. Poznamenal, že žalovaný až do splatnosti splátky splatnej k 20. 06. 2016 nebol okrem tejto jednej so žiadnou splátkou viac ako 3 mesiace v omeškaní. poukázal tiež na nejednotnosť súdnej praxe ohľadne interpretácie začatia plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že dostatočne preukázal opodstatnenosť nároku a žiadal, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

14. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje celkovú čiastku úveru z údajov uvedených v úverovej zmluve. Celkovú čiastku úveru si je možné vypočítať ako výška splátky s poplatkom x počet splátok, t. j. $230,74 \times 120 = 27.688,80$ eur. Náklady spojené s úverom tak predstavujú sumu 12.688,80 eur ($27.688,80 - 15.000$) Poukázal na rozsudok Súdneho dvora sp. zn. C-42/15, podľa ktorého celková čiastka úveru zo zmluvy je jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom. Ak sa takto vypočíta celková čiastka, tak súčet poskytnutého úveru a celových nákladov, t. j. $15.000 + 11.272,95$ eur = 26.272,95 eur. Z toho vyplýva, že v zmluve je celková výška nákladov nižšia o 14.145,85 eur. Ďalej uviedol, že v zmluve je uvedená RPMN v nesprávnej výške. Absencia celkovej čiastke úveru nesprávne uvedená RPMN, má za následok že je bezúročný a bez poplatkov.

Mal za to, že bod 3 ZoÚ je pre neurčitost', nezrozumiteľnosť a nejasnosť absolútne neplatný. Celá zmluva je koncipovaná tak, že je predtlačená nečitateľným písmom, je koncipovaná s neplatným bodom 3.zmluvy a ako taká nie je ako celok udržateľná. Podľa jeho názoru je zmluva o úvere neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistovala, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím poskytnutého plnenia žalobcom v sume 15.000 eur dňa 19. 12. 2012. Premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia začalo v tomto prípade plynúť dňa 19. 12. 2012 a uplynula dňa 19. 12. 2014. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčal 19. 12. 2014. Taktiež uviedol, že žalovaný na poskytnutý úver zaplatil žalobcovi celkovo sumu 8.959,33 eur. Poukázal na nezrovnalosti v predkladaných dôkazov, a to dňa 31. 05. 2015 žalobca v upomínacom konaní predložil dôkaz „Predpis splátok“, podľa ktorého výška mesačnej splátky mala byť vo výške 228,24 eur a je rozčlenená na úrok, istinu a poisťné, t.j. žalobca tvrdil, že súčasťou splátky je aj poisťné. Dňa 15. 12. 2020 žalobca tunajšiemu súdu doručil nový predpis splátok, z ktorého vyplýva výška mesačnej splátky 217,50 eur, kde žalobca tvrdí, že povinné mesačné poisťné splátka nezahŕňa. Nový predpis splátok, ktorý žalobca predložil 15. 12. 2020 ako nový dôkaz, žalobca pozmenil a upravil tak, aby RPMN a celkové náklady sa zhodovali s RPMN a celkovými nákladmi v úverovej zmluve. Takýto dôkaz však nie je súčasťou žaloby, takéto doplnenie je potrebné považovať za zmenu žaloby a podľa § 294 CSP; zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch sa nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Zároveň keďže žalovaný ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nevykazoval žiadne omeškanie so žiadnou splátkou, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatné. Dokonca aj schválený odklad 6 splátok je bezpredmetný. Žaloba môže byť dôvodná len v prípade, ak žalobca preukáže splnenie podmienok platného zosplatnenia úveru. Nakoľko zosplatnenie úveru, ku ktorému došlo dňa 17. 10. 2016 je neplatné, musel si žalobca splniť svoju povinnosť, a to platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s § 53 ods. 9 OZ a v spojení s § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách. To znamená, že keď bol žalovaný pred podaním žaloby v omeškaním so sumou 665,67 eur, do prvého omeškania sa dostal so splátkou splatnou 20.03.2019 a žalobca v zmysle § 53 ods. 9 OZ musel 3 mesiace čakať, aby mohol uplatniť § 565 OZ a požadovať jednorazové zaplatenie úveru. Právo podľa § 565 OZ tak mohol uplatniť po prvýkrát až dňa 21. 05. 2019, ale to za predpokladu, že doručil žalovanému výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ. Žiadnu výzvu, ktorá by zodpovedala povinnosti podľa § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách, rovnako ako žiadne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v konaní však žalobca nepredložil. Výzva a zosplatnenie úveru v roku 2016, ktoré žalobca sú bezpredmetné, nakoľko v roku 2016 žalovaný nebol v žiadnom omeškaní so splácaním úveru. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Zástupca žalovaného vo svojej výpovedi na pojednávaní trval na svojich písomných vyjadreniach a mal za to, že táto zmluva je od začiatku neplatná, nakoľko 14. 12. 2012 pri podpise tejto zmluvy chýbali podstatné náležitosti tejto zmluvy, a to konkrétne bod 3.1, ktorý je vadný. Bez tohto bodu je táto zmluva bezpredmetná. Táto časť tohto bodu bola dodatočne vsunutá až po podpise pánom S.. Táto kolónka bola pred tým prázdna. Už z našej praxe vieme, že žalobca túto časť vkladá až po podpise zmluvy. Pohľadávka, ktorú si žalobca uplatňuje, je premlčaná a od samého počiatku je táto zmluva neplatná, tým pádom už vtedy vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu. Poukázal na rozhodnutie KS v BB, ktorý rozhodol, že je táto zmluva neplatná. Táto časť je najdôležitejšia v celej úverovej zmluve. Žiadať neplatnosť len tohto odstavca by mala za následok, že celá táto zmluva je neplatná. Žiadal, aby žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania. Uplatnil trovy konania.

16. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere -dostupná pôžička, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

22. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 splátkach po 230,74 eur. Žalovanému bola celkovo poskytnutá čiastka 15.000 eur a uhradil celkovo sumu 8959,33 eur.

Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne žalobca oznámením o okamžitej splatnosti vyhlásil splatnosť celého úveru, a to podľa výzvy na úhradu dlžnej sumy zo 17. 10. 2016, k dátumu 17. 10. 2016 sa pohľadávka žalovaného stala predčasne splatnou. Zároveň v upozornení - výzve na splatenie dlžnej sumy zo dňa 20. 09. 2016 uviedol, že pohľadávka banky je ku dňu 19. 09. 2016 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 714,61 eur, žalovaný bol k tomuto dátumu v omeškaní viac ako 3 mesiace. Keďže zmluva bola uzatvorená dňa 19. 12. 2012, prvá splátka bola splatná dňa 20. 01. 2013 a ostatné k 20-temu dňu v mesiaci.

24. Podľa dôvodovej správy k § 54a Občianskeho zákonníka - zákona č. 343/2018 Z. z., účinného od 05. 12. 2018, zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo 07. 02. 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka).

Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhujú aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t. j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v prvom rade v danom spore skúmal, či voči žalovanému v konaní nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať, nakoľko osobitný subjekt vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Žaloba vo veci bola podaná na upomínacom súde dňa 31. 05. 2019.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v bode 9.2 Obchodných podmienok - lepšiasplátka, podľa ktorého dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky pohľadávky banky alebo porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP alebo jeho vyhlásenia uvedené v čl.8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, banka je oprávnená za každé takéto porušenie oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamená, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

27. V prerokúvanej veci bol priamo Zmluve o úvere - lepšiasplátka, dohodnutý termín splatnosti splátok, a to ako dátum ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci. Podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 29. 06. 2018 (čl. 71 spisu) celý dlh zosplatnil ku dňu 20. 05. 2016. Právny predchodca žalobcu vo výzve z 20. 09. 2016 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20. 05. 2016, tak ako to vyplýva z upozornenia zo dňa 20. 09. 2016, kde je uvedené, že ku dňu 19. 09. 2016, je pohľadávka banky zo zmluvy o úver je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, teda žalovaný bol v omeškaní s platením splátok viac ako 3 mesiace. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 20. 05. 2016, keďže od jej splatnosti do 19. 09. 2016, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Žalobca toto právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 20. 05. 2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20. 05. 2019. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až 31. 05. 2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Nakoľko osobitný subjekt vzniesol námietku premlčania, súd sa ňou musel zaoberať.

Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018: „V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne, je počiatok

premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bolo dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom tak, ako to uviedol súd prvej inštancie ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci rozhodujúce.“

Súd poukazuje na obdobný právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo 21. 09. 2017, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6Csp/263/2017 z 28. 02. 2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 z 21. 09. 2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 z 20. 02. 2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 z 15. 05. 2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018 z 31. 01. 2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 z 28. 01. 2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 z 26. 03. 2019.

28. Nakoľko v danom spore vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca v konaní voči žalovanému uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je premlčaný a tento v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka už nemožno vymáhať a to ani v súdnych konaniach, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal. Zároveň bol do konania strane žalovaného pribratý osobitný subjekt, ktorý vzniesol námietku premlčania a ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Tento osobitný subjekt vystupoval na strane žalovaného, teda úspešnej strany sporu, preto súd priznal osobitnému subjektu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.